

святъ; тука свѣтуватъ хората; това е животъ! *Зк. 59.* А видѣ сѣдите тука на Запорожіе, та си свѣтувате (*чуляете*). *Тб. 34.*

Свѣтулка *с. ж.* свѣтящійся червячокъ, свѣтлякъ: Прѣзъ јуніа хубаво врѣмя ще дойде, ако много свѣтулки ся свѣткатъ. *Л. Д. 1869 р. 38.* Едно нещѣ ноке летать, негде годе засветвнѣтъ (*свѣтулка, вещица*). *М. р. 532.* Полето му се чинѣше като посяно съ ласкави искри отъ червие — свѣштулки. *Тб. 19.* Свѣтулки ми пустинаха очѣтъ, като ми удари такѣвъ шамаръ или като испихъ това силно вино (= *искры посылались у меня изъ глазъ*).

Свѣтчето *с. с.* свѣтцы: Ключъ-тъ на философіѣ-тъ ся намираше въ „Свѣтче-то“. *Л. Д. 1869 р. 159.* Наусницата, псалтирътъ и апостолътъ, даже и свѣтчето Хаджи Генчо знаеше наустъ. *К. II, 3.*

Свѣтъ *с. м., сѣ чл.* **Свѣтътъ** **Свѣтъа**, *зап. бол.* **Светѣ**, *мн. ч.* **Свѣтове** 1) свѣтъ, мѣръ: Додѣ свѣтъ свѣтува, славянския народъ нѣма да забрави тая благородна душа! *Л. Д. 1876 р. 163.* Покрай Венедъ-ты излизать на бѣлъ свѣтъ и отдѣлены Словенскы племена. *ib. 72 р. 209.* Ракыя е причина гдѣ-то третій не види бѣлъ свѣтъ отъ затворъ. *ib. 69 р. 110.* Дали знаишъ наметуваишъ, Кога бѣхме у бѣлъ света Ти си бѣше богатница Богатница, ямовита. *М. 45.* Доле има два бива — едѣн бел, едѣн цѣрн: ако паднеш на бѣлотога, че те изнесе на бел свет; ако паднеш на цѣрнотога, че те однесе у долину земню. — Ка слѣзе доле на земнюту, пай отидѣ по свѣтътъ. *Пс. 11, 138.* Сѣчко, мѣсечко, мил братко! Като ми бдиш по все свят — и по вилаѣтъ, Одиш ли в село Бѣрово — Кладѣтъ ли моми седянки? *Пс. 9, 91.* По 'си святъ, по 'си вилаѣтъ. *М. 119.* Младост ѣ еднакъ на свѣтъа. *Д. 67, 8.* Какво съм либе залибил На този чужди вилаѣтъ! Нигдѣ го нема по свѣтъ-ат. *Д. 60, 10—12.* Мати цопови не слуша, Та темничари почита: „Щѣ е на света хубаво — и ханрліа?“ И темничари думаха: „Хубаво, Мати, на свето Даси направишъ тамница“. *М. 98.* Зави ми ся святъ. *Х. I, 180.* И по вси — свѣтъ ште се разнесе тѣхната слава. *Тб. 76.* Звѣзды-ты сѣ цѣлы голѣми свѣтове. *Л. Д. 70 р. 156.* **Тѣя (тѣзи), свѣтъ** — тотъ свѣтъ, въ *противоп.* **Онѣя (онѣзи) свѣтъ** — тотъ свѣтъ: Блазѣ му! че ся родилъ и живѣялъ на тоя свѣтъ. *ib. 69 р. 151.* За стары хора училище-то е мостъ, кой-то ты прѣвожда отъ тоя лѣжовень и грѣховень свѣтъ въ она истинный и непорочень свѣтъ — царство небесное. *ib. р. 154.* То открыва намъ суетность-тъ на тозъ свѣтъ приврѣменный. *ib. 72 р. 163.* Тога Марко рече: „не ѣ сега за живеніе на свет-овъ, кога и едно дете можить да отепать най-добри-отъ юнакъ“. И одъ тога сѣ скрилъ. *М. р. 528.* Варялъ ся отъ онзи свѣтъ. Казвать за тогова, кой-то былъ много боленъ и оздравѣлъ. *Ч. 140.* Там (при владика) ако не на' тѣ от: